

ENGLANTI

Tavaratalo, Bury St. Edmunds

21.4.-19.5.2012

Toholammin artesaaniopiston opiskelija

Pääsimme harjoittelemaan Englantiin, Bury St. Edmundsiin. Lähdimme matkaan lauantaina Helsinki-Vantaan kentältä kohti Heathrown lentokenttää ja matka kesti noin kolme tuntia. Päämäärässämme meitä oli vastassa oma taksikuski, joka kuljetti meidät majapaikkaamme Buryyn suoraan ovelle asti. Matka kesti kentältä pari tuntia ja saimme samalla ihailla hienoja maisemia ja hassulta tuntuvaa vasemmanpuoleista liikennettä.

Talollamme meitä oli vastassa talon vuokraisäntä ja hän näytti meille kuinka talossa asiat toimivat. Hän myös ystävällisesti opasti meidät lähimpään kauppaan, jossa teimme ruokaostoksia. Vuokraisäntä oli näyttänyt myös kuinka talon lämmitys toimii, mutta alkuhämmennyksessä se meni jotenkin ohi ja ensimmäinen yöemme oli todella kylmä!

Seuraavana aamuna aloimme perehtyä enemmän asiaan ja saimme talon sitten lämpimäksi. Tosin lämmitys oli ajastimella. Muita hauskoja asioita tuli huomioitua, esimerkiksi, että hanoissa oli lämmin ja kylmä vesi erikseen, valokatkaisijat menivät päälle toisinpäin kuin kotimaassa, suihkun nk. termostaatti toimi sähköllä, ikkunoissa on yksinkertaiset lasit ja kaikki sähkölaitteet yleensä kytkettiin päälle kahdesti, ensin seinästä sähkö päälle ja sitten vielä itse laite päälle.

Itse talomme oli viehättävä, hieman kenallaan joka suuntaan oleva kaksikerroksinen talo, joka oli rakennettu vuonna 1846. Meillä oli jokaisella kolmella opiskelijalla oma huone tv:llä varustettuna sekä yhteinen keittiö, olohuone ja ruokailutilat. Talo oli ihastuttava!

Työssäoppimispaikkamme oli yksi Englannin suurimmista tavarataloketjuista, joka vastasi meidän Sokos- tai Stockmann tavarataloa. Työpäiviemme pituus oli seitsemän tuntia, johon sisältyi tunnin ruokatunti. Työkuvaamme kuului tavaroiden purkamista, niiden esille laittoa sekä osastojen siivousta. Lisäksi autoimme sovituskopeille jätettyjen vaatteiden takaisin paikoilleen viemisessä. Koko työssäoppimisjaksoimme olimme naisten vaateosastolla, koska tarve apuun oli suurin siellä ja tekemistä riitti.

Henkilökunta oli mukavaa ja avuliasta ja meidät opastettiin työhöemme todella hyvin. Muutama henkilö tuli oikein tutuksi ja saimme harjoituttaa englanninkielen taitoamme heidän kanssaan. Muuten henkilökunta ei juurikaan kanssamme puhunut ja ruokataukomme saimme viettää keskenämme omaa kieltä puhuen. Tauoilla laitoimme merkille maan kummallisen ruokakulttuurin, sipsit. Niitä syötiin aamulla, lounaalla ja ulkona kävellessä.

Lisäksi kaikki naputtelivat puhelimiaan koko ajan. He olivat sosiaalisen median kanssa tekemisissä aina, kun se oli mahdollista. Esimiehemmekin sanoi että jos puhelin katoaisi, hänen maailmansa menisi sen mukana! Kylässämme melkein kaikki kaupat sulki ovensa 17.00-17.30 ja illat olivat rauhoitettuja perheelle ja harrastuksille. Kovin olivat ihmeissään meidän kauppojen myöhäisistä aukioloajoista ja surkuttelivat niitä, ketkä joutuivat niin myöhään työskentelemään.

Meitä kehuttiin tehokkaiksi harjoittelijoiksi ja esimiehemme oli todella kiitollinen työpanoksestamme. Kiitoksena meille hän lähti viimeisenä päivänämme kuljettamaan

meitä autolla muutamaan lähikylään ihastelemaan paikkoja. Kävimme Lavenhamissa, Long Mellfordissa ja viimeisenä Horringerissa. Siellä kävimme ihastelemassa sukukartanoa, jonka National Trust -säätiö oli ottanut hellään hoivaansa ja tarjosi taloa nähtäväksi kaikelle kansalle. Oli käsittämätöntä kuvitella että kartano oli ollut yhdellä suvulla kotitalonaan! Sen koko oli valtava ja kuitenkin sen sanottiin kuitenkin olevan Englannin pienempiä.

Matkan aikana opin ymmärtämään maan kulttuuria, vaikka aluksi moni asia tuntui oudolta meidän asioihin verrattuna. Englantilaiset arvostavat perinteitä, hyviä käytöstapoja, perhearvoja ja vanhuksia. Nuoriso tuntui hyväkäyttösiseltä ja siistiltä, johtuen kouluasuista. Siisteys kaupungissa oli todella hyvä ja jatkuvasti joku oli lakaisemassa tai vaihtamassa roskakoria. Jopa yleisöväessan siisteys oli käsittämätöntä! Eräässäkin oli tuoreita kukkia käsienpesupaikalla. En ole vastaavaa kokenut Suomessa, päinvastoin...

Matkailu avartaa, se on totta. Aiemmin tuskin olisin kovin helposti lähtenyt tuntemattomille teille etsimään nähtävyyksiä ja rohkeasti hypännyt junaan ottamaan vastaan mitä tuleman piti. Seikkailimme junalla Lontooseen, Cambridgeen ja Newmarketiin ja se oli helppoa ja suhteellisen kohtuuhintaista. Niin tykästyin junamatkailuun ja surkuttelin kun niin paljon jäi vielä näkemättä! Kielitaitoaankin sai tällä tavalla harjoittaa urakalla. Sain tästä kuukaudesta kyllä sellaisen matkakipinän, että aion matkustaa Englantiin uudemman kerran perheeni kanssa. Talonvaihtoa esimiehemme kanssa jo hieman suunnittelimme...